

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120408883
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6120408883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: H. K., bytom I. T. XXX/XX, XXX XX K. (podnikajúceho pod obchodným menom Bohuslav Gašo - Elektrobos, s miestom podnikania Mirka Nešpora 25, 908 45 Gbely, IČO: 33 944 377), právne zastúpený: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému: DEVELOP - Residence s. r. o. v likvidácii, so sídlom Peterská 5695/20, 821 03 Bratislava, IČO: 51 162 784, právne zastúpený: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava, IČO: 36 836 460, v konaní o zaplatenie 2.890,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/17/2021-122 zo dňa 16.9.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/17/2021-122 zo dňa 16. 9. 2021 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) svojim rozsudkom č. k. 27Cb/17/2021-122 zo dňa 16.9.2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol vo výroku I. tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.890,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.890,- Eur od 4.4.2018 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a vo výroku II. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.10.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2.890,- Eur s príslušenstvom titulom zmluvy o dielo, pretože žalovaný si u neho objednal službu - spracovanie a dodávka projektovej dokumentácie. Predmetnú projektovú dokumentáciu žalobca žalovanému dodal, avšak žalovaný dohodnutú cenu diela vo výške 2.890,- Eur neuhradil a to napriek výzve na zaplatenie pohľadávky z 24.5.2018. Žalovaný sa bránil tvrdením, že si u žalobcu začiatkom roka 2018 objednal služby, avšak žalobca ich neposkytol tak, ako bolo medzi stranami dohodnuté. Žalovaný si u žalobcu na základe ústnej dohody objednal vypracovanie tzv. realizačného projektu elektroinštalácie v súvislosti s výstavbou bytového domu „Polyfunkčný dom Malacký“, avšak žalobca vypracoval len projekt k stavebnému povoleniu, aj to so značným oneskorením, v dôsledku čoho nemal kompletne podklady k žiadosti o vydanie stavebného povolenia a preto žiadal žalobcu a ďalších odborníkov v príslušných oblastiach o vypracovanie realizačného projektu stavby, k vypracovaniu ktorého bolo nevyhnutné pripojiť aj realizačný projekt elektroinštalácií. Zároveň žalovaný namietal, že žalobcom predložená objednávka

je nepopierateľne podpísaná za žalovaného len jediným konateľom spoločnosti, čím nie je naplnený zákonný predpoklad, aby išlo o platne uzatvorenú zmluvu. Okrem toho žalobca nepreukázal včasné dodanie fakturovaných služieb.

3. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a mal za nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o dielo v ústnej forme. Spornou bola otázka platnosti zmluvy s poukazom na skutočnosť, že písomnú objednávku podpísal len konateľ žalovaného, hoci mali spoločne konať traja konatelia, čo bolo predmetom zmluvy o dielo, či bolo dielo zo strany žalobcu vykonané včas, a či to mohlo mať za následok zánik zmluvy podľa ustanovenia § 43b OZ. Žalobca zároveň súdu prvej inštancie navrhol, aby súd - v prípade, ak sa stotožní s tvrdením žalovaného o neplatnosti zmluvy o dielo - alternatívne priznal žalobcovi žalovaný nárok titulom bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu.

4. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že pre ustálenie uvedeného skutkového stavu aj vzhľadom na stranami uplatnené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany by bolo vykonanie ďalších dôkazov navrhnutých stranami nadbytočné, keďže pre ustálenie čo bolo obsahom záväzkového vzťahu, postačovali stranami predložené listinné dôkazy. Súd prvej inštancie preto zamietol návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania o výsluchy konateľov žalovaného Lukáša Vlčka a Milana Mištinu, žalobcu a svedkov G. Y., I. C. a V. Y.. Žalovaný nedokázal v spore označiť (prípadne predložiť) žiadny dôkaz, ktorý by v rozhodnom období (t. j. v mesiacoch marec - apríl 2018) potvrdzoval ním tvrdý skutkový dej. Preto akákoľvek snaha žalovaného predložiť ex post tvrdenia pôsobila na súd prvej inštancie nedôveryhodne, osobitne v situácii, keď žalovaný v každom jednom písomnom vyjadrení menil dôvody, pre ktoré podľa svoju názoru nie je povinný zaplatiť žalobcovi uplatnený nárok, hoci takýto postup žalovaného odporoval výslovnému zneniu ustanovenia § 186 ods. 2 druhá veta CSP.

5. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola platne uzavretá zmluva o dielo v ústnej forme, ktorá bola potvrdená písomnou objednávkou, predmetom ktorej bolo dodanie projektovej dokumentácie elektroinštalácie k stavebnému povoleniu žalobcom ako zhotoviteľom žalovanému ako objednávateľovi za dohodnutú cenu diela 2.890,- Eur. Z tohto dôvodu sa súd nezaoberal alternatívnym návrhom žalobcu, v zmysle ktorého žalobca žiadal, aby mu súd priznal žalovaný nárok titulom bezdôvodného obohatenia, keďže takéto posúdenie nároku by prichádzalo do úvahy jedine v prípade právneho posúdenia zmluvy o dielo súdom ako neplatného právneho úkonu (v zmysle zásady iura novit curia). Takéto posúdenie nároku zo strany súdu však nebolo potrebné pre konštatovanie súdu o platne uzavretej zmluve o dielo. Skutočnosť, že predmetom zmluvy o dielo bolo dodanie projektovej dokumentácie elektroinštalácie k stavebnému povoleniu vyplýva aj z e-mailu žalovaného zo 4.4.2018 adresovaného okrem iných subjektov aj žalobcovi, z ktorého vyplýva potvrdené ukončenie projektu pre stavebné povolenie (dielo bolo žalobcom odoslané žalovaným už 27.3.2018, teda pred odoslaním predmetného e-mailu), z ktorého vyplýva, že architekt začal pracovať na realizačnom projekte a žalovaný žiada svojich zmluvných partnerov o poskytnutie súčinnosti architektovi, ak by mal otázky na jednotlivé profesie zmluvných partnerov pri vypracovaní realizačného projektu. Zmluva o dielo bola teda uzavretá v čase spracovania dokumentácie pre stavebné povolenie a až po odovzdaní predmetu diela začal žalovaný pracovať na realizačnom projekte - že predmetom zmluvy o dielo nemohol byť realizačný projekt elektroinštalácie, ale bola ním projektová dokumentácia elektroinštalácie k stavebnému povoleniu. Uvedeným e-mailom pritom žalovaný potvrdil aj skutočnosť, že dielo, ktoré bolo predmetom zmluvy, od žalobcu prevzal. Na predmetnom skutkovom závere nemôže zmeniť nič ani skutočnosť, že v e-mailovej správe z 30.4.2018 žalovaný žalobcovi tvrdil, že v projekte sú nedostatky, v dôsledku ktorých by mohol vzniknúť problém pri kolaudácii. Na predmetnú správu reagoval správou žalobca z 1.5.2018, v zmysle ktorej bola objednávka vystavená na projekt pre stupeň stavebného povolenia a nie pre realizačný projekt, čo predstavuje až ďalší stupeň. Ak by bolo predmetné tvrdenie žalovaného pravdivé, reagoval by na tento mail ďalšou správou, čo žalovaný v spore netvrdil, rovnako tak netvrdil, že by si voči žalobcovi uplatnil nároky z väd diela, ak dodané dielo nezodpovedalo zmluve. Naopak e-mail žalovaného z 30.4.2018 súd prvej inštancie vyhodnotil ako účelovú snahu žalovaného neposkytnúť žalobcovi dojednanú cenu diela, hoci v e-mailovej správe zo 16.4.2018 žalovaný navodil dojem, že dohodnutú cenu diela chce žalobcovi uhradiť, keď žiadal poslanie faktúry od žalobcu e-mailom, aby túto žalovaný urgentne uhradil.

6. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že ak sa žalovaný bránil, že žalobca mu nedodal dohodnuté dielo včas, bolo povinnosťou žalovaného preukázať, dokedy bolo povinnosťou žalobcu dodať dohodnuté dielo. Žalovaný však žiadne dôkazy ohľadom oneskorenia žalobcu s dodaním predmetu diela nepredložil, a preto ohľadom tohto svojho tvrdenia neunesol dôkazné bremeno, ktoré ťažilo jeho, keďže išlo o tvrdenie predložené súdu ním a ktoré mohlo byť potenciálne na jeho prospech. Preto sa súd prvej inštancie nestotožnil s obranou žalovaného, že žalobca nepreukázal dodanie diela včas, keďže dôkazné bremeno ohľadom tohto tvrdenia bolo na žalovanom a nie na žalobcovi. Keďže žalovaný dielo od žalobcu prevzal, bolo jeho povinnosťou zaplatiť dohodnutú cenu diela, ktorú však žalovaný do dňa rozhodovania nezaplatil. K námietkam o nedodržaní lehoty na dodanie projektovej dokumentácie žalobcom súd prvej inštancie poukázal na to, že, ak by aj žalobca bol v omeškaní s plnením, nemalo to za následok zánik povinnosti žalovaného zaplatiť dohodnutú cenu diela, keď nedošlo súčasne k zániku záväzkového vzťahu medzi stranami. Súd prvej inštancie konštatoval, že ak bol žalobca v omeškaní s plnením predmetu záväzku, mal žalovaný vyzvať žalobcu na plnenie a poskytnúť mu dodatočnú primeranú lehotu na splnenie záväzku s možnosťou odstúpenia od zmluvy s poukazom na znenie ustanovenia § 345 Obchodného zákonníka, čo však žalovaný neurobil a rovnako tak od zmluvy o dielo neodstúpil. K zániku povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi dohodnutú cenu diela nemohlo dôjsť ani na základe údajného dodania iného, než zmluvou dohodnutého diela. Bez ohľadu na skutkové závery súdu, že žalobca dodal dohodnutý predmet plnenia (projektovú dokumentáciu elektroinštalácie pre stavebné povolenie), súd prvej inštancie odkázal na to, že v takom prípade si mal žalovaný uplatniť nároky z vád diela, keďže vadou diela je aj dodanie iného diela. Žalovaný, ako objednávateľ však žalobcovi relevantným spôsobom neoznámil vady diela a ani si včas neuplatnil žiadny z nárokov z vadného dodania diela podľa § 436, resp. § 437 Obchodného zákonníka, a preto ich nie je možné ani v súdnom konaní priznať (s poukazom na znenie ustanovenia § 428 Obchodného zákonníka).

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že záväzná objednávka predstavuje len písomné potvrdenie o zmluve a jej obsahu, t. j. potvrdenie o tom, čo bolo predmetom diela a aká bola dohodnutá cena diela. Skutočnosť, že predmetnú objednávku podpísal len jeden konateľ, hoci podľa výpisu z obchodného registra mali konať v mene spoločnosti spoločne traja konatelia, nemá za následok neplatnosť tejto objednávky a ani neplatnosť zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie je toho názoru, že nie je možné pod sankciou absolútnej neplatnosti vyžadovať, aby každý jeden dokument podpisovali všetci konatelia spoločnosti, keďže neplatnosť právneho úkonu má byť výnimka a nie pravidlo. Žalobca neporušil predpísaný spôsob konania štatutárneho orgánu, ale tento prípadný nedostatok bol výlučne na strane žalovaného a pri rozhodovaní v spore nemôže súd opomenúť zásadu civilného práva, v zmysle ktorého nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania (nemo turpitudinem suam allegare potest). Uvedené znamená, že žalovaný nemôže mať na úkor žalobcu prospech z vlastného protiprávneho konania, a to predovšetkým v situácii, kedy žalovaný dielo od žalobcu prevzal a použil ho ako súčasť projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie.

8. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, preto jej vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.890,- Eur. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému uplatnený úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry (od 4.4.2018) vo výške 9% ročne z dlžnej sumy odo dňa vzniku omeškania až do zaplatenia istiny, ako aj uplatnenú paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur.

9. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100%.

10. Proti napadnutému rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktorým napadol rozsudok v celom rozsahu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), písm. e), písm. f) a písm. h) CSP. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 139 CSP a nasl., keď o návrhu na zmenu žaloby nerozhodol. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie pochybil, ak nerozhodol o návrhu na zmenu petitu zo dňa 18.3.2021, pričom žalovaný má za to, že podľa § 143 CSP neexistuje zákonný dôvod, v zmysle ktorého mal súd prvej inštancie možnosť nepripustiť zmenu žaloby, nakoľko výsledky doterajšieho konania mohli byť podľa názoru žalovaného podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Žalovaný ďalej namietal odôvodnenie napadnutého rozsudku v ods. 11., kedy podľa žalovaného súd prvej inštancie svojim postupom naplnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP, nakoľko v ods. 13.1 napadnutého rozsudku zamietnutím návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania o výsluchy

konateľov žalovaného Lukáša Vlčeka a Milana Mištinu sťažil dôkaznú pozíciu žalovaného, čo podľa názoru žalovaného nespravodlivo rezultovalo v neunesení jeho dôkazného bremena. Žalovaný je toho názoru, že výsluch konateľov bol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie a ktorého vykonanie bolo prípustné. Nakoľko, podľa žalovaného, je spôsob konania štatutárneho orgánu povinne zapisovaným údajom do obchodného registra a je zároveň obligatórnou náležitosťou spoločenskej zmluvy. Spôsobom konania v mene spoločnosti sa prejavuje vôľa právnickej osoby navonok voči tretím osobám, a to v zmysle ustanovenia Obchodného zákonníka a podľa úpravy v spoločenskej zmluve. Nedodržanie spôsobu konania v mene spoločnosti môže v konečnom dôsledku viesť ku neplatnosti právneho úkonu, pretože vôľa právnickej osoby navonok voči tretím osobám nebola prejavovaná zákonom predpokladaným spôsobom, t. j. určeným spôsobom konania v mene spoločnosti. Žalovaný ďalej zastáva názor, že ak má spoločnosť viac konateľov, v spoločenskej zmluve sa musí upraviť spôsob ich konania v mene spoločnosti, t. j. či bude každý konateľ konať samostatne alebo všetci spoločne. Konanie konateľov žalovaného je upravené tak, že konajú spoločne, uskutočnenie právneho úkonu (napr. uzavretie zmluvy) len jedným konateľom žalovaného znamená absolútnu neplatnosť tohto úkonu pre rozpor so zákonom. To znamená, že na platné uzavretie zmluvy sa vyžaduje podpis všetkých konateľov žalovaného. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu veci žalovaný prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu odvolací súd žiada, aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol, alternatívne, aby vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zároveň, aby žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. K tomuto odvolaniu doručil vyjadrenie žalobca. Uviedol, že podľa žalovaného žalobca žiadal o zmenu žalobného petitu, pričom o uvedenom konajúci súd žiadnym spôsobom nerozhodol. Žalobcovi nie je zrejмый dôvod namietania uvedenej skutočnosti žalovaným, nakoľko uvedené by žiadnym spôsobom neovplyvnilo dôvodnosť priznania nároku žalobcu, jedinou odlišnosťou v konaní by bola aplikácia ustanovení právneho režimu bezdôvodného obohatenia namiesto ustanovení o náhrade škody, čo by však vzhľadom na skutkové okolnosti veci nezakladalo možnosť žalovaného využiť ďalšie, resp. iné prostriedky procesnej obrany. Žalobca poukazuje na bod 11.1. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého je zrejмый, že konajúci súd vzal návrh žalobcu do úvahy a dôvody, pre ktoré tento návrh nepovažoval za opodstatnený riadne špecifikoval. Taktiež tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca by bol v konaní neúspešný, ak by konajúci súd rozhodol o zmene žalobného petitu, a to s prihliadnutím na odôvodnenie napadnutého rozsudku, považuje žalobca za účelové a špekulatívne. Žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali uvedené domnienky žalovaného, pričom uvedené taktiež nevyplýva z priebehu doterajšieho konania a s tým súvisiaceho vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie. Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že podľa názoru žalovaného taktiež došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) CSP, a to nevykonaním výsluchov konateľov žalovaného, čím podľa tvrdenia žalovaného došlo k sťaženiu jeho dôkaznej pozície, z čoho malo následne vyplývať neunesenie dôkazného bremena žalovaným. Žalobca má za to, že v prípade, kedy konajúci súd vyhodnotí, že skutkový stav považuje za dostatočne preukázaný, je plne v jeho kompetencii rozhodnúť o nevykonaní ďalších dôkazov, a to najmä takých, ktoré by mali za následok neúčelné zvyšovanie trov konania a právneho zastúpenia, ako aj nedôvodné oddialenie vydania rozhodnutia vo veci samej. Žalobca má za to, že konajúci súd náležite objasnil skutočný stav prejednávanej veci a taktiež, že riadne odôvodnil nevykonanie žalovaným navrhnutých dôkazov výsluchom konateľov žalovaného. Žalobca takisto nesúhlasil s tvrdením žalovaného, ktorý sa nestotožňuje s bodom 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a má za to, že konajúci súd nesprávne posúdil platnosť, resp. neplatnosť právneho úkonu. Žalobca má v súvislosti s uvedeným za to, že konajúci súd v predmetnom bode odôvodnenia správne konštatoval, že podpísanie objednávky len jedným konateľom nezakladá jej neplatnosť a ani neplatnosť zmluvy o dielo. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie bol povinný pripustiť zmenu žalobného petitu tak, ako to dňa 18.3.2021 navrhol žalobca, a znovu poukázal na ustanovenie § 143 CSP, kedy neexistuje zákonné ustanovenie, ktoré by súdu prvej inštancie umožnilo nepripustiť zmenu žalobného petitu. Žalovaný aj naďalej trval na tom, že ak by súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, nemohol by potom žalobcovi priznať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.890,- Eur, keďže ako ustálil súd prvej inštancie, medzi stranami sporu došlo platne k uzavretiu zmluvy o dielo a žalobca dodal dielo riadne a včas. Žalovaný preto zotrváva na svojom tvrdení a má za to, že základ

nároku žalobcu vyplýva z bezdôvodného obohatenia a keďže nebolo rozhodnuté o zmene žaloby, tak súd prvej inštancie rozhodol o tom, čo nebolo predmetom žalobného petitu.

13. K tomuto vyjadreniu žalovaného doručil vyjadrenie aj žalobca, ktorý uviedol, že zmenu žalobného petitu navrhoval alternatívne pre prípad stotožnenia sa konajúceho súdu s argumentáciou žalovaného o absolútnej neplatnosti zmluvy o dielo. Keď sa ale súd prvej inštancie s týmto nestotožnil, nebol dôvodný ani alternatívny návrh žalobcu. Žalobca navyše považuje tvrdenia žalovaného ako maximálne účelové, nakoľko sa právne posúdenie skutkového stavu veci a nasledovnú voľbu alternatívneho petitu žalobca snaží subsumovať pod odvolacie dôvody v zmysle § 365 CSP. Žalobca trvá na tom, že žalovaný doposiaľ neuviedol, aké práva mu boli znemožnené vykonať v dôsledku postupu súdu prvej inštancie a tiež neuviedol, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci a ktoré zistenia súdu prvej inštancie nie sú správne.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba CSP) prejednal vec v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodom odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku (7.11.2023) bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 27.10.2023 (t.j. v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením). Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, odvolaním žalovaného ako aj následnými vyjadreniami dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Čo sa týka samotného obsahu odvolania, odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 CSP pri rozhodovaní o odvolaní viazaný odvolacími dôvodmi, tieto odvolateľ uplatnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a písm. h) CSP.

18. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP vidí odvolateľ v tom, že žalobca v podaní označenom ako Vyjadrenie žalobcu zo dňa 18.03.2021 žiadal súd o zmenu žalobného petitu a požadoval, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.890,- Eur. Keďže súd prvej inštancie o návrhu na zmenu žaloby nerozhodol, podľa názoru žalovaného pochybil. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru totiž úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, čím podľa názoru žalovaného naplnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak by súd prvej inštancie pripustil zmenu návrhu petitu, žalovaný sa domnieva, že žalobca by bol v predmetnom konaní neúspešný vzhľadom na odôvodnenie Rozsudku. Takýmto konaním podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie zvýhodnil žalobcu, čo možno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces. Uvedený nesprávny procesný postup má za následok znemožnenie strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Odvolací súd sa s argumentáciou žalovaného uvedenou v predchádzajúcom odseku nestotožňuje. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo spracovanie a dodávka projektovej dokumentácie, pričom žalobca tvrdil, že predmet zmluvy splnil. V nadväznosti na procesnú obranu žalovaného spočívajúcu okrem iného v tom, že žalobcom predložená objednávka je podpísaná za žalovaného len jediným konateľom, čo zakladá neplatnosť záväzkového vzťahu, žalobca navrhol vydať žalovanú sumu titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Uvedené vyplýva z písomného podania žalobcu zo dňa 18.3.2021 ako aj z jeho prednesu na pojednávaní dňa 16.9.2021. Na predmetnom pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu predniesla žalobu zhodne s písomne podanou žalobou s tým, že ak nebol dodržaný spôsob konania za žalovaného (objednávku podpísal jeden konateľ, pričom podľa výpsiu z obchodného registra konajú v mene spoločnosti traja konatelia spoločne), žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia. Následne súd prvej inštancie v súlade s § 181 ods. 2 CSP uviedol, ktoré skutočnosti považuje za sporné a ktoré za

nesporné a uviedol predbežné právne posúdenie, podľa ktorého bola medzi stranami sporu uzatvorená v ústnej forme zmluva o dielo. Súd prvej inštancie mal za to, že skutočnosť, že objednávku podpísal len jeden z konateľov spoločnosti nespôsobuje neplatnosť zmluvy o dielo, čo uviedol jednak v samotnej zápisnici z pojednávania ako aj v napadnutom rozsudku. Následne vzhľadom na predbežné právne posúdenie žalobca zotrval na dôvodoch žaloby (čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania).

20. Podľa § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

21. Podľa § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

22. Podľa odvolacieho súdu postupoval súd prvej inštancie správne, keď sa nezaoberal návrhom žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ani o ňom nerozhodoval, pretože predmetný návrh žalobcu nemožno posudzovať ako návrh na zmenu žaloby. Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že zmenou žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo (kvantitatívna zmena), návrh, ktorým sa uplatňuje iné právo (kvalitatívna zmena) alebo aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za zmenu žaloby možno teda považovať aj taký návrh, kedy žalobca opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnený nárok, pričom nedochádza k zmene žalobného petitu, t.j. nárok odvodzuje od iných skutkových okolností. O zmenu v skutkovom stave však nepôjde vtedy, ak dôjde k zmene právneho dôvodu, ale bez zmeny v skutkovom stave. V takomto prípade je vecou súdu, aby tvrdený skutkový stav podradil pod hmotnoprávnu normu, ktorá tomuto skutkovému stavu zodpovedá (Števec a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 516).

23. Podľa odvolacieho súdu v prejednávanej veci žalobca len reagoval na obranu žalovaného s tým, že skutkový stav vymedzený v žalobe nemenil. Navrhol v prípade posúdenia zmluvy o dielo ako neplatného právneho úkonu priznať nárok titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie preto postupoval správne ak o takomto návrhu nerozhodoval (neposúdil ho ako návrh na zmenu žaloby) a konštatoval, že právne posúdenie je vecou súdu. Záver, či je nárok možno priznať titulom platnej zmluvy, resp. v prípade neplatnosti zmluvy o dielo titulom vydania bezdôvodného obohatenia, je na právnom posúdení súdu.

24. Vzhľadom na uvedené je odvolací súd toho názoru, že súd postupoval správne, ak neaplikoval ust. § 142 a 143 CSP a nerozhodoval o zmene žaloby. Tento jeho postup je v súlade s procesným poriadkom a nepredstavuje porušenie práv žalovaného. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie uviedol svoje právne posúdenie ohľadne platnosti/neplatnosti právneho úkonu, žalovanému teda nebola znemožnená realizácia jeho práv.

25. K námietke žalovaného, že súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 185 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. Súd prvej inštancie musí iba dbať na to, aby nevytlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento nebude preukazovať iným dôkazom. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 205/2019 vyplýva, že aj keď má strana sporu procesné oprávnenie navrhovať dôkazy, súd nemusí vykonať každý ňou navrhnutý dôkaz, musí však v rozhodnutí vysvetliť, prečo ho nevykonal. Súd môže nevyhovieť návrhu strany na vykonanie dokazovania len z dôvodu, že navrhnutý dôkaz: a) sa týka skutočnosti, ktorá je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, b) nie je spôsobilý overiť alebo vyvrátiť tvrdenú skutočnosť a c) je vzhľadom na nepochybné výsledky dokazovania vykonaného inými dôkazmi nadbytočný.

26. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustálenou judikatúrou a zamietnutie návrhu na dokazovanie výsluchom konateľov žalovaného Lukáša Vlčeka a Milana Mištinu vysvetlil v odseku 13.1 napadnutého rozsudku. Podľa odvolacieho súdu by bol výsluch konateľov žalovaného nadbytočný, keď sám žalovaný v podaní zo dňa 15.3.2021 uvádza, že žalovaný si už presne na dátumy nespomína a skutočnosť, že podľa výpisu z obchodného registra konajú všetci traja konatelia spoločne vyplýva z tohto registra a s právnymi dôsledkami sa súd prvej inštancie vysporiadal.

27. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou, že súd prvej inštancie dostatočne nevysvetlil svoj záver, že zmluva bola platne uzatvorená. Podľa žalovaného totiž na platné uzatvorenie zmluvy sa vyžaduje podpis všetkých konateľov žalovaného. Možno súhlasiť s odvolateľom, že spôsob konania štatutárneho orgánu je povinne zapisovaným údajom do obchodného registra a nedodržanie spôsobu konania v mene spoločnosti môže viesť v konečnom dôsledku k neplatnosti právneho úkonu. Uvedené však možno aplikovať iba na prípady, kedy právny úkon zo zákona vyžaduje písomnú formu. Obchodný zákonník vychádza zo zásady bezformálnosti právnych úkonov a písomnú formu predpisuje len v podobe a v rozsahu výnimky z tejto zásady. Právny úkon možno urobiť v akejkoľvek forme, pokiaľ osobitná forma nie je predpísaná zákonom alebo stranami dohovorená. Právny úkon možno urobiť výslovne (písomne či ústne) alebo aj konkludentne. Je nesporné, že Obchodný zákonník neustanovuje pre zmluvu o dielo písomnú formu. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správne mu záveru, že medzi stranami bola uzatvorená v ústnej forme zmluva o dielo, predmetom ktorej bolo dodanie projektovej dokumentácie elektroinštalácie k stavebnému povoleniu žalobcom ako zhotoviteľom žalovanému za dohodnutú cenu diela 2.890 Eur. Skutočnosť, že objednávka nebola podpísaná všetkými tromi konateľmi nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu, keďže (ako už bolo uvedené) zákon nepredpisuje písomnú formu zmluvy o dielo a ani stranami sporu nebola vymienená písomná forma zmluvy. Odvolací súd len pripomína, že aj v prípade dohody strán o písomnej forme právneho úkonu - zmluvy o dielo by nedodržanie písomnej formy znamenalo iba relatívnu neplatnosť, ktorej sa nemôže domáhať ten, ktorý ju sám spôsobil (§ 39, §40 Občianskeho zákonníka). Na tieto skutočnosti poukázal aj súd prvej inštancie, keď v odseku 16 napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania.

28. Vzhľadom na to, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil závery súdu prvej inštancie, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

30. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP a to tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

31. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).